

הערל יבמות שמיני פרק

עין משפט
נр מצוה

לוד

ננה א מיי פ"ד מס'כומות
פלה לדומה ס"ד י:
נו ב מיי פ"ג מס'ל
מכוונות קלכה י
טפיי ה קלכה ה טוֹצָע י'ג
סימן דלכה סעף יט:

שה אחר לא תעשה אידי לו בקר שני לשירפו אידי תיבי במעשר חד לגופיה חד ר' ריש לkish א"ר סמיא מני נתתי מנו למלה למלה הוא ר' שווה בחיים ובמהים הו לא ליקח לו ארון ותחריכים או רב אש אמר לא נתתי מגנו ואכתי מופנה מצד משיבין אלא למ"ד למדין מדבר נחמן אמר רבה בר אבוח מא דכתי ואני תרומות הכתוב מדבר אחת מנא לך שלך תהא להסקה א"ר יהונתן מושם ר' ישמעאל ז' זב וגוי א"י וזה דבר שווה

ב' גורען

אונן מותר בפרהה. לדען
כמעascal וטבול יוס מושך
שי: **הבי נרים בקונט'** שריר
נמי תנא דיווקה היבנלי ריאן
כל סנות כסמיטא חאנז
ר סייל דומאי. צפליך יס
זוליס הילך לעניין עלהות
ק סימת סייל ולען קאנז

ונוהגין בשאר שני שבוע ואין להם פדיון מה
שaanן כן במעשר ש"מ ת"ש נשתיירנו בו ציצין
המיעבנן את המילה הר' וה אינווכל לא
תתרומה ולא בפסח ולא בקדשים ולא
ככמיעשר מאי לא מעשר דן לא מעשר
בנהמה מעשר בהמה היינו קדשים וליטעניך
מי לא תנן פסח וכותני קדשים בשלמא פסח
קדשים צרכיכי دائ' תנא פסח מושם דערלוות
בפסח כתיבא אבל קדשים אם לא ואיתנן
קדשים ה"א מאי קדשים פסח אלא מעשר
ובבדומה למה לי ^(ט) אלא מעשר ראשון ו/or
ומאיור היא ראמר מעשר מדתני ר' חייא בר רב מדפני עREL אסור
מעשרות מי לא אחד מעשר דן
אחד מעשר בהמה הכא נמי מעשר ראשון
ר' מאיר ת"ש אונן אסור במעשר ומותר
בתתרומה ובפרה מובל יום אסור בתתרומה
ומותר בפרה ובמעשר מוחסר כפורים אסור
כפרה ומותר בתתרומה ובמעשר ואם איתא
ויתני ערל אסור בתתרומה ומותר בפרה
בbumיעשר הא תנא דבר רב עקיבא היה
מומייב ליה לעREL כתמא דתנייא ^(ט) רב עקיבא
אומר איש אש לרובות את העREL ומוא

נמתי ממנה למת נס זמיכה קהילה יהודית בקר סוג מות
ושכון ולג' זמירות נלבדר שמיינו נלהילגה וסוחה גללי'
לש נימtan יהוד גליליה ובתים וסוכה אלה נטמיה מות
בקר דרכו לא כל דמגערל כוילאו מלטה הילכת להו: פגיאת
סוסה לא כל דמגערל כוילאו מלטה הילכת להו: פגיאת

ונוגן. תרומה וצולcis צבאל צי ני צזניא
מעט צי קין נוֹגַג גָּג' וְזָוָ': וְלִי מְ
מוֹתָלוֹת (קְנוּן פָּא) מַעֲלָה לְמַעֲלָה הַסּוֹר
נֵי תְּנוּוֹת: הַוְן מַסְרֵה פְּלָרָה. דָּקְדָּקִי
מוֹתָם וּמוֹלִיעַ טְבוּל יִסְמֹוּר צָבָ
וְלִי בְּרוּ קְנוּיָה. מְחֻזָּב בְּמִרְבָּה

ורוה או רה השלים
איש איש מערע אהון

דלאיטו פֶּלְגָן נֵמִי עַלְיָה בָּעֵל נָעִיל:
 סְכִי גְּרָקְנִין כְּמוֹסְפְּטָה (דִּיפָּס פְּ"ז סְ"ב)
 אֲרָפְּתָה חָנוּן וּמוֹתָר פְּלוּוִיס קְפָּרָה
 יוֹסְף הַכְּדָבֵר חָמוֹר חָנוּן צְדָקָה מְחֻסָּר
 לְפִוִּים פְּלוּוֹגָה. דְּלִינוֹן דְּמוּסָר מְעָסָךְ
 סָוּ עֲדִיָּן תּוֹמְרָהָה עַלְיוֹן וְלִנְן קְרִיעָה
 בֵּישׁ מְוֹרָלָה: סְלָמָה מְמָנוֹן לְטִיבִּי צְפָתָה.
 הַלְּמָלְכָלָן מְמָנוֹן נֵלָה (פְּתֻמָּה סְ"ג) נֵלָה
 תּוֹמְלִיכָו מְמָנוֹן וְגַנְוָתָל מְמָנוֹן [סְסָ]: וּפְנָסָה
 מְמָנוֹן גְּמָעָתָה. הַלְּמָלְכָלָן גְּמָלְכִי וְלִנְן גְּעַלְמָי
 וְלִנְן נְמָמִי (דִּבְרִים כְּוֹ): צְבָא פְּלָכוֹת.
 צְבָא פְּרָכוֹתָן אַעֲמָם (בְּ) יְמָנוֹן מְעָסָךְ

החל ל"מ **ולומר** צלין נזקן עליו:
בקיר אמי דמאי נמקכוב וטינומר
מננו נחט מפלטו מוי עד בקר
סיל כתיב בעיטה דקלתון גל מותמיו
מננו עד בקר הילג כי קלמלר
וינווטר לנקר סלטנון אסוקו י"ט
שמנתן עד בקר צי טסומה חול ואטלו
ללמודך צלין צורפין קצביס צו"ע.
וינויטו צלילד זוליןן (ספיקות דף גנ):
לדרבי אפסא. דהממר געליג ניעיסרי
סלדקס בצען כל מומוס סנטומלה:
אטטופר לאוון. וקע"ג דקינימל נ
(צמת דף טו). דסילס כטטיס וטוס
לייס כטמן וטמי לייס צטומלה: גל
נספי מננו נמא. געליל מעיסס כתיב
גל בערטמי מננו צטטם וכטטב צטטיס
וילג נטמי מננו למת לטלורן מז
סטענער טמלה גל גתמי מננו למת סל
למי דומינען דעם גנטמי וילג ו גנטיס

מחלוקת זמנה קי' חוננו ו' מילא
וקידיקין דלוומיה במי סרי: וחימא.
למה פלינו כאנטומיה לדין יוכלי
ויחמושין דהן גב דמענעל טוש
מד חד. לטוטו דפקת מופנה נזוי
ולצנן סייל בקמפלת זמנה' נדה (ד' כב')

הגהות הנר"א

הגהות מהר"ב
רנשبورג

.151